ការអភ័យទោសដូចជានីហ្វៃ

អែស្សា មិនចង់ចងកំហឹងនឹង ចូស ជារៀងរហូតទេ ។

ដោយ ណូអែល ឡាមប៊ឺត បារ៉ុស
(ផ្អែកទៅលើដំណើររឿងពិត)

ដំណើររឿងនេះបានកើតឡើងនៅ ស.រ.អា. ។

អែស្សាបានរត់ហើយទាត់បាល់ទៅមិត្តរួមក្រុមរបស់គាត់ដែលមានឈ្មោះថា ធីម៉ូធី ។គាត់បានមើលពេល ធីម៉ូធី យារជើងទៅក្រោយ ហើយទាត់បាល់ចូលទៅក្នុងទី ។

“ ចូលហើយ ! ” ធីម៉ូធី បានស្រែកនៅពេលដែលគ្រាប់បាល់ចូលក្នុងសំណាញ់ ។

អែស្សា បានស្រែកអបអរ ។ពួកគេបានឈ្នះការប្រកួតនោះ ។

នៅពេលដែលគាត់បានដើរចេញពីទីលានប្រកួត គាត់មានអារម្មណ៍ល្អណាស់ !ប៉ុន្តែបន្ទាប់មកក្មេងម្នាក់ក្នុងក្រុមផ្សេងទៀតដែលមានឈ្មោះថា ចូស បានហៅឈ្មោះគាត់ដ៏អាក្រក់ ។

អែស្សា មានអារម្មណ៍ភ្ញាក់ផ្អើល និងឈឺចាប់ ។គាត់មិនដឹងថាត្រូវនិយាយអ្វីនោះទេ ។គាត់បានមើលទៅដីហើយបានដើរមួយៗទៅកាន់មិត្តរួមក្រុមរបស់គាត់ ។

ធីម៉ូធីបាននិយាយថា“ យើងបានឈ្នះហើយ ! ”“ អែស្សាបោះបាល់បានល្អណាស់ ” ។

ប៉ុន្តែ អែស្សាពុំមានអារម្មណ៍ល្អនោះទេ ។ក្រោយពី ចូស បាននិយាយឲ្យគាត់ ! គាត់បានមានអារម្មណ៍សោកសៅ និងខឹង ។

អស់ពេញមួយថ្ងៃអែស្សាមានអារម្មណ៍ថាអារម្មណ៍បាក់ទឹកចិត្តកំពុងទាញគាត់ចុះ ។ គាត់ មិន ចូលចិត្ត ចូស ទៀតនោះទេ ។

នៅយប់នោះ អែស្សា បានអង្គុយជាមួយគ្រួសាររបស់គាត់អំឡុងពេលអានព្រះគម្ពីរ ។គាត់ព្យាយាមស្ដាប់ទៅបងប្អូនស្រីរបស់គាត់អាន ។ ប៉ុន្តែគាត់មិនអាចឈប់គិតអំពីអ្វីដែល ចូស បាននិយាយនោះទេ ។

អែស្សាបានមើលទំព័រនៃព្រះគម្ពីរមរមនរបស់គាត់ ។គាត់បានឈប់នៅខគម្ពីរមួយក្នុង នីហ្វៃទី ១ ។វានិយាយអំពីគ្រាដែលបងៗរបស់នីហ្វៃ ធ្វើមិនល្អដាក់គាត់ ។

ខគម្ពីរនោះបាននិយាយថា“ ហើយហេតុការណ៍បានកើតឡើងថាខ្ញុំបានអភ័យទោសដល់ពួកគេដោយស្មោះអស់ពីចិត្តនូវអ្វីៗដែលពួកគេបានប្រព្រឹត្ត ” ។*

នីហ្វៃបានអភ័យទោសឲ្យបងៗរបស់គាត់ ?អែស្សាបានគិត ។សូម្បីតែបន្ទាប់ពីពួកគេធ្វើអាក្រក់ដាក់គាត់យ៉ាងខ្លាំងក្ដី ?

អែស្សា បានគិតអំពី ចូស ។ គាត់មិនចង់មានអារម្មណ៍មិនល្អចំពោះ ចូស ជារៀងរហូតនោះទេ ។ គាត់មានអាយុតែ ១០ ឆ្នាំប៉ុណ្ណោះ !

អែស្សាចង់ធ្វើដូចជានីហ្វៃ ។គាត់អាចអភ័យទោសឲ្យ ចូស ដូចជានីហ្វៃបានអភ័យទោសឲ្យបងៗគាត់ដែរ ។ហើយបើចូសនិយាយអ្វីមួយមិនល្អម្ដងទៀតគាត់នឹងប្រាប់គាត់មិនឲ្យធ្វើដូច្នោះទេ ។

គាត់មានអារម្មណ៍កក់ក្ដៅ និងសុខសាន្តនៅក្នុងចិត្ត ។វាដូចជាព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធមានបន្ទូលថា “ ឯងកំពុងធ្វើរឿងត្រឹមត្រូវហើយ ” ។

ម៉ាក់បានសួរថា “ អែស្សា តើកូនបានរៀនអ្វីមកពីខគម្ពីរនេះ ? ”

អែស្សាបានងើបមុខឡើង ។គាត់បាននិយាយថា“ សូមទោសកូនអានខគម្ពីរផ្សេងទេ ” ។គាត់បានប្រាប់ទៅគ្រួសារគាត់ពីអ្វីដែលបានកើតឡើងនៅឯកន្លែងលេងបាល់ទាត់ ។

ម៉ាក់ និងប៉ាបានឱប អែស្សា ។ប៉ាបានមានប្រសាសន៍ថា “ ប៉ាសោកស្ដាយណាស់ដែលចូសធ្វើមិនល្អដាក់កូន ។អ្វីដែលគាត់និយាយនោះមិនពិតទេ ។ប៉ុន្តែវាមិនថ្វីទេ ដែលមានអារម្មណ៍ឈឺចាប់ពីការនិយាយនោះ ” ។

អែស្សា បានញញឹម ។ “ អរគុណ ។ កូនបានខឹងខ្លាំងអស់មួយរយៈហើយ ។ ប៉ុន្តែឥឡូវនេះពេលដែលកូនបានអានខគម្ពីរនេះហើយកូនមិនចង់ខឹងនឹងគាត់ទៀតទេ ។កូនចង់អភ័យទោសឲ្យគាត់ ។ហើយកូនមានអារម្មណ៍ល្អរួចទៅហើយ ! ”

“ នោះពិតជាល្អណាស់ ! ”ម៉ាក់បានញញឹមដែរ ។“ ការអភ័យទោសមិនមែនងាយស្រួលជានិច្ចនោះទេ ។ប៉ុន្តែកូនបានធ្វើត្រឹមត្រូវហើយ ។វាសំក្តិសមនឹងធ្វើណាស់ ” ។

អែស្សាបានឈ្វោកមើលទៅព្រះគម្ពីររបស់គាត់ ។វាបានជួយដល់គាត់ ។ទម្ងន់ដ៏ធ្ងន់ពីមុនបានរសាយបាត់ទៅ ។បេះដូងរបស់គាត់បានមានភាពកក់ក្ដៅនិងពេញដោយសេចក្ដីសុខសាន្តវិញ ។●

*នីហ្វៃទី១ ៧:២១